

Eén in Christus Jezus

Sleutelvers: "Er is geen Jood of Griek, er is geen slaaf of vrije, er is geen man of vrouw: want jullie zijn allemaal één in Christus Jezus."
Galaten 3:28

Geselecteerde tekst:
Galaten 3:24-29

Toen Jezus zijn discipelen voor het eerst uitzond om het koninkrijk der hemelen te prediken, kregen zij de opdracht om uitsluitend naar de "verloren schapen van het huis van Israël" te gaan (Matteüs 10:5-7). Dit was in overeenstemming met het feit dat Israël nog steeds Gods verbondsvolk was, hoewel dat spoedig zou veranderen. In de geselecteerde tekst van vandaag legt Paulus uit wat Israëlieten die leiding zochten via het verbond met de wet, hadden moeten beseffen: "De wet was onze leermeester om ons tot Christus te brengen, opdat wij door het geloof gerechtvaardigd zouden worden. Maar nadat dat geloof gekomen is, staan wij niet langer onder een leermeester." Galaten 3:24,25

De sleuteltekst van vandaag is Paulus' verklaring dat alle onderscheiden die vroeger onder de Mozaïsche wet bestonden, nu waren opgeheven, aangezien Jezus was gestorven als losgeld "voor allen" (1 Timoteüs 2:5,6). Als gevolg daarvan konden allen die "oren hadden om te horen" tot Christus komen (Marcus 4:9). De christen stond nu in Gods ogen als een nieuw schepsel. (2 Korintiërs 5:17). Het

evangelie was voor iedereen gratis en de positie van een individu in Gods ogen zou die van een lid van Christus zijn: "Als u van Christus bent, bent u inderdaad ware nakomelingen van Abraham en erfgenamen in vervulling van de belofte." Galaten 3:29

De Joden moesten niet denken dat de gunst die hun volk in het verleden was verleend, hen een bevoorrechte positie zou opleveren in de christelijke broederschap. Evenzo moesten de heidenen niet denken dat, omdat de Joden als volk waren afgesneden van de vroegere gunst onder het wetverbond, zij als individuen in de ogen van de Heer in ongenade zouden vallen. Beiden moesten weten dat God voortaan hun natuurlijke verschillen in etniciteit zou negeren en ieder, of hij nu Jood of heiden was, zou belonen naar zijn of haar trouw als lid van het ene "lichaam van Christus". 1 Korintiërs 12:12,13

Het houden van slaven was een gereguleerde instelling in Israël en werd nog steeds beoefend in de tijd van Paulus. Hij zegt niet dat een dienaar die lid wordt van het lichaam van Christus vrij is om de wensen van zijn meester te negeren. Hij zegt veeleer dat de Heer de slaaf kan zegenen alsof hij een 'vrij man' in Christus is. (1 Korintiërs 7:21,22). In sommige opzichten zou de positie van dienaar gunstiger zijn voor het bereiken van de nederigheid van karakter die nodig is om een aandeel in het hemelse koninkrijk te verkrijgen dan de positie van een meester. Hoe dan ook, de slaaf moest weten dat de Heer geen acht sloeg op zijn aardse positie met betrekking tot zijn hemelse hoop.

Hoewel Joodse vrouwen vaak meer vrijheid genoten dan vrouwen in andere oude culturen, beperkten de patriarchale wetten van Israël hen voornamelijk tot de huiselijke sfeer, waar zij verantwoordelijk waren voor de opvoeding en het gezinsleven. Het priesterschap sloot hen uit en, op enkele opmerkelijke uitzonderingen na (), hadden zij beperkte toegang tot de tempel. Paulus verkondigt nu dat deze patriarchale wetten niet langer van toepassing zijn op 'kinderen van God door het geloof in Christus Jezus'. Galaten 3:26

We zijn blij dat we het voorrecht hebben om het evangelie met iedereen te delen. Laten we trouw zijn aan Jezus' grote opdracht om het "evangelie van het koninkrijk" te verkondigen als getuigenis in de hele wereld. Mattheüs 24:14